

EÉN PROBLEEM
VIJF MENINGEN

Denktank

“Kan ik mijn schoonzoon vragen om zelf de vakantie te betalen?”

ANGELA (49): “Mijn jongste dochter (16) gaat als enige van onze twee kinderen nog mee op vakantie. Ze wil haar vriend meenemen zodat ze niet alleen is. Dat vinden we gezellig, maar het is best een uitgave. Kan ik hem of zijn ouders om een bijdrage vragen?”

4 PERSONEN

“Je gaat nu evengoed met vier personen, net als toen je andere kind ook meeinging. Ik zou het dus niet vragen, zou ik trouwens wel vragen of wij er- gens aan kunnen meebetalen.”

Annemarie

IN OVERLEG

“Jullie dochter wil graag dat hij meegaat, dan moet er ook over de financiën gesproken worden. Volgend jaar heeft ze misschien een ander vriendje, ze is nog zo jong. Ik zou met je dochter en haar vriend bespreken hoe ze dit voor zich zien en het daarna aan zijn ouders voorleggen.”

Anja

ETENTJE RETOUR

“Als er vroeger voor onze jongste een vriendin meeinging, was dat voor de gezelligheid van mijn kind. Wij vonden het niet nodig dat dit meisje meebetaalde. Haar ouders hebben een keer een etentje betaald. Leuk en meer dan prima.”

Anneke

OVERLEGGEN

“Overleg met haar vriend en zijn familie, want je kunt hem niet uitnodigen en dan zijn ouders voor het blok zetten. Wellicht gaat hij zelf ook nog met zijn familie op vakantie of hebben ze het geld niet. Misschien wordt hij doordat hij met jullie meegaat ook op kosten gejaagd omdat hij bijvoorbeeld een paspoort of slaapzak moet aanschaffen.”

Jessica

En dit zegt de deskundige

“Jullie dochter en haar vriend vinden het vast fijn dat hij mee mag. Ik ben in deze een voorstander van de dialoog. Vooral als het alternatief onuitgesproken gevoelens of een verloren vakantie zou zijn. Ik adviseer dan ook om alle partijen open te vertellen dat jullie vakantie samen vieren gezellig vinden, maar dat jullie wat stoeien met de financiële kant. Nodig de ander uit om mee te denken. Meteen een goed voorbeeld voor ze van praten over geld.”

Mirella Brok, psycholoog, relatietherapeutmirellabrok.nl

Lief gebaar

Wij gingen vorig jaar in Frankrijk op vakantie. Op camping Le Bout du Pont verbleef nog één ander Nederlands echtpaar. We groetten elkaar en dat was het, maar op een avond lag er een dik leesboek op onze tafel toen we terugkwamen. Vast afkomstig van dat Nederlandse stel! Ik heb er dagen plezier van gehad. Heel hartelijk dank, het was echt een fijne verrassing.

Gerard en Annie Bader

Toch eenzaam

In Libelle las ik de brief van een vlotte vrouw van in de vijftig die zich eenzaam voelt. Ook ik loop daar tegen- aan. Ik heb het goed voor elkaar met man en kinderen en toch kan ik me eenzaam voelen. Ik ben niet oppervlakkig, ik neem initiatieven. Ik ga naar clubjes, naar de kerk, maar daar blijft het vaak bij. Wat is dat toch in deze tijd? Ik heb het antwoord gevonden: het is de maatschappij. Iedereen heeft het druk met zichzelf en het is voor veel mensen niet vanzelfsprekend om zich te richten op een ander. Ook mijn schoonmoeder loopt niet over van interesse, zelfs niet in haar eigen zoon. Door de coronacrisis wordt dat misschien anders. We bekommeren ons meer elkaar, worden minder egocentrisch. De tijd zal leren of door deze crisis mensen echt veranderen.

Margreet

Meer persoonlijke verhalen lezen?
Ga naar libelle.nl/mensen

De wereld volgens
de je-weet-wel-kater

